

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/51/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123471087
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6123471087.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: ČSOB poisťovňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 325 416, zastúpeného: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., so sídlom Twin City Tower, Mlynské nivy 10, 821 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpeného JUDr. Jozefom Tomkom, advokátom so sídlom Floriánova 2, 080 01 Prešov, o zaplatenie 3.526,97 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 32C/1/2024-96 zo dňa 10.07.2024 v spojení s opravným uznesením č.k. 32C/1/2024-129 zo dňa 30.10.2024, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.526,97 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“
- Opravným uznesením súd prvej inštancie rozhodol takto:
I. Rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 32C/1/2024-96 zo dňa 10.7.2024 opravuje v časti výroku I. rozsudku tak, že správne má znieť:
„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3526,97 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 32C/1/2024-96 zo dňa 10.7.2024 opravuje v časti výroku II. rozsudku tak, že správne má znieť:
„Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. “
- V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27.04.2022 v čase o cca 9:40 hod. na ulici C., D. došlo k škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. E. F., EČV: C. XXXXX patriaceho p. G. H.. Výšku škody mal súd preukázanú zo záznamu o poškodení vozidla a faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 24.06.2022 vystavenej spoločnosťou ALZ, s.r.o. vo výške 3.617,40 eura. Výška škody zo strany žalovaného spochybňovaná nebola. Taktiež súd prvej inštancie nemal za sporné, že žalobca ako poisťovateľ plnil na základe zmluvy o havarijnom poistení motorových vozidiel a poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistníkovi G. H. sumu vo výške 3526,97 eur ako poistné plnenie.
Súd prvej inštancie považoval za spornú skutočnosť to, kto zapríčinil škodovú udalosť a teda kto za škodu vzniknutú na poškodenom motorovom vozidle zn. E. F. zodpovedá. Z obsahu spisu zistil, že

žalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb. spáchaný porušením § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Zb. tým, že otváral dvojkrídlovú kovovú bránu, čím spôsobil prekážku v cestnej premávke na ulici C. v obci D., kde v tom čase viedol vodič G. H. osobné motorové vozidlo, ktorého prednou ľavou časťou do tejto prekážky narazil. Žalovaný na mieste zaplatil blokovú pokutu vo výške 50,- eur. Žalovaný v zhode so svedkom H. uviedli, že motorové vozidlo žalovaného už stálo odstavené na ceste, keď tam prichádzal p. H., ktorý svoje motorové vozidlo najprv zastavil a v ceste pokračoval, keď zvažil, že tak môže urobiť. Podľa žalovaného to bolo nesprávne rozhodnutie, lebo mal vidieť, že sa otvára brána do cesty a vytvára sa mu ďalšia prekážka a prechod medzi odstaveným vozidlom a bránou bude veľmi úzky. Žalovaný sa tiež bránil, že nevytvoril so svojou bránou náhlu prekážku, brána už bola otvorená, keď pán H. okolo nej prechádzal. Žalovaný potvrdil, že blokovú pokutu zaplatil na mieste, lebo nebol čas namietat' a myslel si, že keď zaplatí pokutu, tým pádom sa anuluje priestupok. Bol v strese a nedokázal sa na mieste účinne brániť.

Podľa názoru súdu prvej inštancie ustanovenie § 193 CSP obsahovo nadväzuje a vychádza z ust. § 135 ods. 1 OSP, ktorého sa tieto rozhodnutia týkali, preto nie je dôvodné odchyliť sa od záverov v nich uvedených. Tieto závery je potrebné aplikovať aj na priestupky, nakoľko ust. § 193 CSP rozsah väznanosti upravuje rovnako tak pre trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt. V danom prípade, zo záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku, ktorý spáchal tým, že spôsobil prekážku v cestnej premávke, pričom došlo k nárazu motorového vozidla p. H. do kovovej brány žalovaného. Jeho procesná obrana spočívajúca v tom, že bol v strese a nemal čas reagovať, podľa súdu prvej inštancie neobstojí, nakoľko je založená na jeho subjektívnych tvrdeniach, pričom žalovaný ani následne nepodnikol žiadne právne kroky, ktorými by sa snažil zvrátiť uloženie pokuty.

Konštatoval, že ani predložený znalecký posudok znalca A. G. nebol spôsobilým privodiť priaznivý výsledok konania v prospech žalovaného, keďže znalec nebol osobne prítomný v čase škodovej udalosti na mieste samom a vychádzal z tvrdení uvedených výlučne žalovaným ohľadom postavenia jednotlivých motorových vozidiel, z ktorých vyvodil závery o nedostatočnom koridore na prejazd vozidla p. H..

Súd prvej inštancie taktiež dal do pozornosti, že pri rozhodovaní vychádzal z rešpektovania princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, keď v danom prípade súd je väznaný okrem iného rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný priestupok a o tom, kto ho spáchal. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že si myslel, že zaplacením pokuty sa celý priestupok „anuluje“, súd prvej inštancie tiež poukázal na zásadu ignoratia iuris non excusat (neznalosť zákona neospravedlňuje). Pokiaľ žalovaný bol presvedčený o tom, že nespôsobil svojím konaním (t.j. otvorením kovovej brány a tým vytvorením náhlej prekážky na cestnej komunikácii) škodu na motorovom vozidle p. H., nebol povinný uznať spáchanie priestupku a zaplatiť pokutu, ale mal sa dožadovať riadneho vyšetrovania spôsobenej škodovej udalosti, vrátane zistenia jej vinníka.

Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca ako poisťovateľ vyplatil poškodenému p. H. za opravu motorového vozidla zn. E. F. sumu 3.526,97 eur (rozsah škody rozporovaný nebol) a súčasne, že žalovaný zaviniel vznik predmetnej škody, za ktorú zodpovedá, podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.526,97 eura žalobcovi.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol na základe ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom úspešný žalobca má nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. Uviedol, že dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi (§ 257 CSP) v konaní tvrdené neboli a ani z obsahu spisu nevyplývajú.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Poukázal na bod 32. odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie uvádza, že bol väznaný v zmysle § 193 CSP rozhodnutím policajta, ktorý na mieste rozhodol, že žalovaný vytvoril pre iného účastníka prekážku a preto sa dopustil priestupku. Avšak samotné rozhodnutie policajta o určení viny nie je samo o sebe podkladom pre vymáhanie škody, lebo pre jej uplatnenie je potrebné preukázať nielen zavinenie, ale aj príčinnú súvislosť so vznikom škody.

Uviedol, že bloková pokuta mu bola uložená za porušenie § 43 zákona č. 9/2009 Z.z., podľa ktorého kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia. Ak ten, kto prekážku cestnej premávky spôsobil, ju bezodkladne neodstráni, je povinný ju označiť a oznámiť to policajtovi; ak prekážku neoznačí, príslušný

správca cesty je povinný ju bezodkladne označiť na náklady jej pôvodcu. Prekážka cestnej premávky sa označí tak, aby ju účastníci cestnej premávky mohli včas spozorovať. Prekážka cestnej premávky sa označuje najmä zábranou na označenie uzávierky, výstražným svetlom oranžovej farby, za zníženej viditeľnosti aj červeným svetlom alebo reflexnou červenou zástavkou. Na označenie vozidla, ktoré je povinne vybavené prenosným výstražným trojuholníkom, platí § 24 ods. 3.

Z uvedeného je podľa žalovaného zrejme, že po otvorení brány nemohol bezodkladne prekážku označiť, stačilo, ak by vodič druhého vozidla zastal, strpel obmedzenie. Aj napriek uloženej pokute za vytvorenie prekážky na ceste, jeho konanie nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody na vozidle poistenca žalobkyne. Z technického hľadiska totiž v danom prípade neboli vytvorené priestorové podmienky na bezpečný prejazd vozidla zn. E. F. okolo brány a stojaceho vozidla zn. G. B. a príčinou vzniku škodovej udalosti bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla E. F..

Viazanosť súdu s rozhodnutím policajta, ktorý na mieste určil, že sa dopustil priestupku, nie je absolútna. Nedomáha sa preskúmania rozhodnutia o uložení pokuty za priestupok, domáha sa súdnej ochrany proti nároku žalobcu, ktorý z rozhodnutia policajta vyvodil podklad na vyplatenie regresnej náhrady. Na pojednávaní uviedol priebeh šetrenia, ktoré vykonal policajt na mieste škodovej udalosti. Privolaný policajt najprv chcel po nich – účastníkoch škodovej udalosti, aby sa dohodli a neskôr sa ich opýtal, koho je vozidlo G.. Keďže bolo jeho, policajt rozhodol, že s týmto vozidlom vytvoril prekážku a preto mu na mieste uložil blokovú pokutu pre porušenie ustanovenia § 43 zákona 9/2009 Z.z. Žalovaný zdôraznil, že ak bol potrestaný v blokovom konaní za vytvorenie prekážky, tak v čase, keď malo dôjsť k nárazu druhého účastníka do brány, ktorú otváral, tak už začal odstraňovať prekážku z cesty, teda otváral bránu, aby vozidlo G., tvoriace prekážku, mohol dať do dvora. Druhý účastník by stretu s bránou zabránil, ak by na mieste počkal, kým vozidlo G. dá do dvora a nesnažil sa vchádzať do koridoru, ktorý nebol dostatočne bezpečný na prejazd jeho vozidla E..

Namietal, že súd prvej inštancie sa so závermi predloženého posudku znalca z odboru dopravy nijako nevysporiadal, okrem tvrdenia uvedeného v bode 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Poukázal pritom na znalecký posudok A. G., v ktorom sa uvádza, že šírka vozovky, po ktorej prichádzalo vozidlo E. F., je 4,0 m a vľavo sa nachádza oplotenie rod. domu č. XXX/XX, čo bolo zvolené za PBM, pomocný bod merania. Pri detailnejšom pohľade na foto v poradí č. 4 - str. 7 ZP, je vidieť spoj asfaltu, ktorý je na úrovni ľavého oplotenia pozemku, čo znamená, že aj pri asfaltovaní povrchu pôvodná šírka príjazdovej cesty, po ktorej sa pohybovalo vozidlo E. F., bola zachovaná 4,0 m a táto hranica asfaltu je riadne viditeľná. Tu je treba opätovne zdôrazniť, že pravý stĺpik brány je zasunutý oproti ľavému stĺpiku brány o cca 80cm. Aj z uvedených skutočností vyplýva, že pri otváraní brány nedošlo k jej zásahu do pokračujúceho koridoru pôvodnej cesty /zvýraznené aj spojom asfaltu v mieste brány-foto č. 4/, po ktorej sa pohybovalo vozidlo E. F.. V každom prípade, čo vyplýva aj z charakteru poškodenia vozidla, vozidlo v čase nárazu do brány bolo oproti pozdĺžnej osi vozovky natočené šikmo vľavo, tak ako je to znázornené na obrázku str.12 ZP, bod 2.5.2.2 ZP, z čoho vyplýva, že vodič E. nepokračoval v priamom smere jazdy s vozidlom pri obchádzaní stojaceho vozidla G. B., ale s vozidlom prešiel šikmo vľavo a vošiel do priestoru brány, ktorá nezasahovala do pôvodného koridoru vozovky /cesty/, čo je úplne evidentné pri pohľade na foto č. 4 str.7 ZP. Podľa žalovaného znalec nemusel byť na mieste nehody v čase škodovej udalosti, aby popísal odstupové vzdialenosti jednotlivých vozidiel, lebo tieto technicky prijateľným spôsobom odôvodnil v posudku. Napriek odbornej argumentácii znalca, súd lakonicky, bez riadneho odôvodnenia iba konštatuje, že znalec určil koridor prejazdu iba na základe tvrdení žalovaného. Svedčí to o nezaujme súdu oboznámiť sa so závermi posudku a to aj za situácie, keď súd mal možnosť na pojednávaní si odborné otázky vyjasniť pri výsluchu znalca.

Ďalej žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy jeho námietky o tom, že druhý účastník škodovej udalosti, poistený žalobcu p. H., porušil ustanovenie § 9 zákona č. 9/2009 Z.z. o Cestnej premávke a § 14, podľa ktorého Vodič, ktorý pri obchádzaní vozidla, ktoré zastavilo alebo stojí, prekážky cestnej premávky alebo chodca vybočuje zo smeru svojej jazdy, nesmie ohroziť ani obmedziť vodiča protiidúceho vozidla; nesmie ohroziť ani vodiča idúceho za ním, ani iného účastníka cestnej premávky. Vodič je pritom povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič je povinný pri obchádzaní stojaceho vozidla pravidelnej verejnej dopravy osôb prihliadnuť na možnosť vbehnutia osôb na vozovku a jazdu prispôbiť tak, aby neboli ohrozené; to platí aj pre vodiča vozidla jazdiaceho v protismere. Osobitnú pozornosť musí vodič venovať, ak ide o autobus označený ako autobus prepravujúci deti.

Podľa žalovaného bolo povinnosťou súdu sa s týmito námietkami vysporiadať, riadne vyhodnotiť skutkový stav, ako aj predložené dôkazy. Žalobca neuniesol vecné bremeno, okrem tvrdenia viazanosti súdu s rozhodnutím policajta, nepredložil žiadny iný dôkaz, nevysporiadal sa s predloženým znaleckým posudkom. Pritom z posudku vyplýva, že ich poistený p. H. nemal dostatočný priestor na bezpečný prejazd, teda nemal pokračovať v jazde. Súd tieto okolnosti opomenul, pritom minimálne mal

zvažovať spoluzavinenie účastníkov škodovej udalosti a prisúdiť mieru zodpovednosti. Lebo samotná okolnosť porušenia predpisov o plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky nemôže byť podkladom pre rozhodnutie o škode, kto za ňu zodpovedá a v akej výške.

Preto žalovaný žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca. Nestotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi žalovaného. Bol to práve žalovaný, ktorý bol uznaný vinným zo spáchania priestupku tým, že vytvoril prekážku cestnej premávky. Rešpektujúc zásadu „lura novit Curia“ žalobca poukázal na znenie ust. § 193 CSP. Žalovaný ani predloženým znaleckým posudkom žiadnym spôsobom nevyvrátil existenciu prekážky, ktorú sám vytvoril na cestnej komunikácii. Žalovaný sa vo svojom podaní pokúša navodiť dojem, že to bolo vozidlo poistené u žalobcu, ktoré porušilo povinnosti. Pre uvedený záver však nebol v konaní na súde prvej inštancie predložený jediný dôkaz. Žalovaný žiadnym spôsobom nekonkretizoval, akú konkrétnu povinnosť mal vodič tohto vozidla porušiť (v kontraste so žalovaným, pri ktorom je jednoznačne určené, akú konkrétnu povinnosť porušil). Žalovaný nebol oprávnený vytvoriť prekážku cestnej komunikácie a porušením tejto povinnosti prišlo ku škode, ktorá je predmetom tohto sporu. Predložený znalecký posudok žiadnym spôsobom neodpovedal na otázku zákonnosti vytvorenej prekážky na ceste, pričom táto nebola preukázaná ani vykonaným výsluchom znalca. Súd prvej inštancie na to správne poukázal v bode 32. odôvodnenia rozsudku.

Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

8. Žalovaný svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, nastolil ako predmet odvolacieho prieskumu správnosť skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania a správnosť právneho záveru súdu prvej inštancie o otázke naplnenia zákonných podmienok nároku žalobcu na regresnú náhradu za vyplatenie plnenia z poistnej zmluvy – náhradu škody poškodenému.

9. Žalovaný namietal naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktorý sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo), a to vzhľadom nato, že súd buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 a nasl. CSP.

10. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp.zn. 7Cdo/7/2010).

11. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

13. Podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až l), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

14. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke, kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.

15. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

16. Z zákonného ustanovenia § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o zákonnú cesiu (prechod) práva poisteného na náhradu škody voči tretej osobe na poistiteľa. Poistiteľovi teda nevznikajú nové práva voči zodpovednému subjektu, ale všetky jeho práva sú odvodené od práv poisteného ako oprávneného zo zodpovednostného vzťahu voči tretej osobe. Prechod práva na náhradu škody z poisteného na poistiteľa nastáva ex lege okamihom vyplatenia plnenia poistenému. Z citovaného zákonného ustanovenia zároveň vyplýva, že prechod práva na náhradu škody voči zodpovednému subjektu na poistiteľa, je limitovaný výškou plnenia, ktorú poistiteľ vyplatil poistenému.

17. Postihový nárok poisťovne podľa § 813 Občianskeho zákonníka má charakter nároku na náhradu škody. Dôvodom, prečo na poisťovňu prechádza právo, ktoré má poistený voči inému na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, je postihnutie osoby zodpovednej za škodu aj v prípadoch, keď poistený dostal náhradu od poisťovne. Ide o zákonný prechod práva na náhradu škody z poisteného na poisťovateľa, ktorý vzniká v momente, keď poisťovateľ uspokojí právo poisteného na základe poistnej zmluvy, čo musí v konaní pred súdom preukázať (likvidačný doklad, účtovný doklad) a právo na náhradu škody prechádza na poisťovňu len do výšky, do ktorej poskytla plnenie. Toto právo môže vzniknúť pri rôznych skutkových situáciách, napriek tomu je vždy rozhodujúce to, že škoda vznikla a škodca za ňu zodpovedá (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka)

18. Na základe dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie bolo preukázané, že G. H. ako poistník uzavrel so žalobcom ako poisťovateľom 16.12.2020 poistnú zmluvu pre havarijné poistenie motorových vozidiel D. a poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (č.l. 8- 9 spisu) a z titulu poistenia vyplatil žalobca poistníkovi poistné plnenie vo výške 3.526,97 eura ako škodu, ktorá vznikla v dôsledku poistnej (škodovej) udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. E. F., EČV: C. XXXX patriaceho G. H..

19. Zo záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti vypracovaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove, odbor poriadkovej polície, obvodné oddelenie Policajného zboru Kapušany zo dňa 27.04.2022 mal súd prvej inštancie preukázané, že dňa 27.04.2022 v čase o 10:20 hod. bolo v meste D., ulica C., vykonané preverenie oznámenia - škodovej udalosti. Udalosť bola oznámená dňa 27.04.2022 v čase o 10:04 hod. na útvar Policajného zboru OO PZ Kapušany. Účastníci škodovej udalosti: s vozidlom E. F., EČV: C. XXXXX G. H. (poškodený), bytom D., I. XXX/XX, poškodená: dvojkrídlová brána, D., C. XXX/XX, majiteľ A. B. (žalovaný), bytom D., C. XXX/XX. Účastníkovi škodovej

udalosti A. B. (žalovanému) za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb. spáchaný porušením § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Zb., bola uložená bloková pokuta vo výške 50,- eur. V zázname je uvedená poznámka: majiteľ nehnuteľnosti A. B. otváral dvojkrídlú kovovú bránu, čím spôsobil prekážku v cestnej premávke na ulici C. v obci Kapušany, kde v tom čase viedol vodič G. H. osobné motorové vozidlo značky E. F., EČV: C. XXXXX, ktorého prednou ľavou časťou do tejto prekážky narazil.

20. Faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 24.06.2022 (č.l. 84 spisu) s dátumom splatnosti 29.06.2022 fakturovala spoločnosť ALZ, s.r.o. G. H. sumu 3.617,40 eur ako náklady na opravu motorového vozidla. Poistné plnenie bolo znížené o spoluúčasť 90,44 eura, preto žalobca vyplatil poškodenému čiastku 3.526,97 eura. Právo na náhradu škody proti osobám, ktoré zodpovedajú za vzniknutú škodu, prešlo plnením z titulu poistnej zmluvy do výšky poskytnutého poisteného plnenia (teda do výšky 3.526,97 eura) na žalobcu a to v zmysle § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca je teda aktívne vecne legitimovaný domáhať sa náhrady škody do výšky poskytnutého poistného plnenia voči osobám, ktoré zodpovedajú za uvedenú škodu.

21. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je porušenie určitej právnej povinnosti protiprávnym konaním či úkonom a spôsobenie škody inej osobe v jeho dôsledku.

- Prvou podmienkou zodpovednosti za škodu je protiprávne konanie škodcu, ktoré môže spočívať v porušení povinností uložených zákonom, ale aj povinností zmluvných alebo iných záväzkových.
- Škoda je ujmom, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadrená v peniazoch. Nahrádza sa jednak skutočná škoda a tiež ušlý zisk.
- Ďalšou podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu je príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinností) a vzniknutou škodou. Ide o vzťah príčiny a následku, a teda škoda musí vzniknúť ako bezprostredný následok protiprávneho konania škodcu.
- Tieto tri predpoklady zodpovednosti za škodu sú objektívneho charakteru.
- Poslednou podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu je zavinené konanie škodcu. Zavinenie je subjektívnej povahy, pričom občiansko-právna úprava vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá a škodca musí preukázať, že škodu nezavinil.

22. V konaní pred súdom prvej inštancie nebola sporná výška škody 3.526,97 eura, ktorá vznikla žalobcovi v súvislosti s vyplatením plnenia poškodenému podľa poistnej zmluvy zo dňa 16.12.2020 a ktorej vyplatenie v konaní žalobca preukázal.

23. Pri závere o zodpovednosti za škodu súd prvej inštancie vychádzal z toho, že je viazaný rozhodnutím orgánu o tom, že bol spáchaný priestupok a o tom kto ho spáchal podľa § 193 CSP. Vychádzal zo záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku, ktorý spáchal tým, že spôsobil prekážku v cestnej premávke, pričom došlo k nárazu motorového vozidla G. H. do kovovej brány žalovaného.

24. K uvedenému odvolací súd uvádza, že hoci súd je viazaný rozhodnutím o tom, že niekto spáchal či nespáchal priestupok, neznamená to priamo jeho zodpovednosť za prípadnú škodu, ktorá vznikla počas priestupkového deja. Súd musí vždy individuálne posudzovať naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu, napr. existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom konkrétnej škody. Pri posudzovaní pritom postupuje v zmysle Civilného sporového poriadku a v konaní musia byť produkované riadne a úplné skutkové tvrdenia, ktoré nie je možné nahradiť odkazom na priestupkový spis, či znalosť veci protistranou z priestupkového konania. (porov. Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/136/2024 zo dňa 28.05.2025).

25. „Súdna prax sa pri aplikácii § 135 ods. 1 O.s.p. ustálila na názore, podľa ktorého ak je v čase rozhodovania civilného súdu právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté, že bol spáchaný trestný čin, je súd viazaný výrokom, že bol trestný čin spáchaný a výrokom, kto ho spáchal; súd je pritom viazaný výrokom, nie odôvodnením trestného rozhodnutia. Z výroku o vine je však treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a (R 22/1979). Rozsah tejto viazanosti je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie civilného súdu o uplatnenom nároku (porovnaj tiež rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 101/2012). Nejde pri tom o porušenie § 135 O.s.p., pokiaľ civilný súd nad rámec skutkovej a právnej časti výroku trestného rozsudku (obsahujúcej vyhodnotenie z trestnoprávných hľadísk) vezme na zreteľ tiež niektorú ďalšiu

okolnosť, ktorá je významná zo súkromnoprávných aspektov.“ (porov. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/223/2016 zo dňa 26.1.2017).

26. Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvej inštancie nateraz dospel k predčasnému záveru, že žalovaný zavinil vznik predmetnej škody, za ktorú zodpovedá. Doposiaľ nebola zodpovedaná otázka splnenia všetkých zákonných predpokladov povinnosti náhrady škody podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď sa súd prvej inštancie dôkladne nezaoberal existenciou príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou zo dňa 27.04.2022 a vznikom škody v podobe vyplatenia poisťného plnenia poškodenému s ohľadom na skutkové tvrdenia žalovaného v konaní.

27. Žalovaný v konaní popieral existenciu príčinnej súvislosti, a teda že samotné uloženie blokovej pokuty nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 27.04.2022. Namietal, že napriek uloženej pokute za vytvorenie prekážky na ceste, jeho konanie nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody na vozidle poisťovne žalobkyne, keďže z technického hľadiska neboli vytvorené priestorové podmienky na bezpečný prejazd vozidla zn. E. F. okolo brány a stojaceho vozidla zn. G. B. a príčinou vzniku škodovej udalosti bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla E. F.. O uvedenom podľa žalovaného svedčí znalecký posudok A. G. č. XX/XXXX, ktorý predložil v konaní, a s ktorým sa súd prvej inštancie nevyporiadal.

28. V uvedenom znaleckom posudku znalec A. E. G. na otázku o príčine škodovej udalosti z technického hľadiska, ku ktorej došlo dňa 27.04.2022 v čase okolo 09:40 hod na ul. C. G. J. D., okres C., kde pohybujúce sa vozidlo zn. E. F., E.Č.: C. XXXXX pri obchádzaní stojaceho vozidla G. B. I., Ev.č. C.: XXXK., narazilo svojou ľavou prednou časťou do pootvorenej brány rodinného domu č. XXX/XX odpovedal, že na základe uvedených skutočností je možné z technického hľadiska usúdiť, že príčinou vzniku škodovej udalosti bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla značky E. F., ktorý prechádzal okolo ľavého oplotenia rodinného domu č. XXX/XX - vozovky a stojaceho vozidla značky G. B. aj napriek tomu, že na uvedenom mieste neboli vytvorené priestorové podmienky na bezpečný prejazd jeho vozidla. Ako bezpečný koridor prejazdu okolo stojaceho vozidla a ľavého oplotenia vodič vozidla zn. E. F. potreboval celkom šírku koridoru pre prejazd 3,37 metra až 3,43 metra. V skutočnosti bol k dispozícii na prejazd len priestor o šírke cca 1,9 metra, čo je podstatne menšia šírka, ako bezpečný koridor prejazdu o šírke 3,37 metra až 3,43 metra.

29. V súvislosti s otázkou príčinnej súvislosti v konaní vypovedal znalec A. E. G., ktorý na pojednávaní dňa 12.6.2024 uviedol, že žalovaný nemohol vytvoriť protiúdcemu vodičovi vozidla E. F. náhlu prekážku, nakoľko vozidlo G. B. bolo ako prvé, zastavilo, vodič z toho vozidla prešiel za bránu a snažil sa ju otvoriť. Podľa znalca náhla prekážka z technického hľadiska je taká prekážka, ktorá je vytvorená na vzdialenosť kratšiu, než na ktorú môže vodič pohybujúceho sa vozidla zastaviť pred iným vozidlom alebo pred iným predmetom z dovolenej alebo z primeranej rýchlosti. V danom prípade rýchlosť nebola príčinou vzniku poisťnej udalosti, ale príčinou vzniku poisťnej udalosti bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla E. F..

30. Je teda sporné, či prekážka v cestnej premávke, pre ktorú dostal žalovaný blokujúcu pokutu, skutočne spôsobila vznik škody, či by škodlivý následok na motorovom vozidle poškodeného G. H. nebol nastal aj bez tejto príčiny.

31. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou žalovaného, že s uvedenou odbornou argumentáciou znalca sa súd prvej inštancie nijako nevyporiadal a svoje odôvodnenie obmedzil iba na jednoduché konštatovanie, že znalec nebol prítomný na mieste škodovej udalosti a preto určil koridor prejazdu iba na základe tvrdení žalovaného. Odvolací súd prisvedčuje žalovanému, že znalec nemusí byť na mieste nehody v čase škodovej udalosti, aby popísal odstupové vzdialenosti na bezpečný prejazd motorového vozidla, keďže sa javí z obsahu znaleckého posudku, že tieto technicky prijateľným spôsobom odôvodnil v znaleckom posudku. Súd prvej inštancie vôbec nevyhodnotil záver znaleckého posudku, na ktorom postavil žalovaný svoju procesnú obranu v tomto konaní, a to že príčinou predmetnej škodovej udalosti z technického hľadiska bola neprávna technika jazdy poškodeného, keď nemal vytvorené podmienky na bezpečný prejazd medzi oplotením rodinného domu a stojacim vozidlom G. B. I. G.. V tomto smere preto odvolací súd považuje záver súdu prvej inštancie o zaviazaní žalovaného na náhradu škody žalobcovi za predčasný.

32. Odvolací súd poznamenáva, že znalecký posudok je jedným z dôkazov, ktorý súd síce hodnotí ako každý iný dôkaz, od iných sa však líši tým, že odborné závery v ňom obsiahnuté nepodliehajú hodnoteniu súdom z hľadiska ich správnosti, ale súd hodnotí len presvedčivosť posudku, a to pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Pravidlá hodnotenia dôkazov sa spravujú teóriou voľného hodnotenia dôkazov, teda aj znalecký posudok súd hodnotí voľne, v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi a z hľadiska jeho vnútornej logiky. Súd hodnotí znalecký posudok komplexne, vrátane prípravy znaleckého skúmania, zadovážovania podkladov pre znalca, priebehu znaleckého skúmania, vierohodnosti teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť použitých metód a spôsob vyvodzovania záverov znalca.

33. Z formálneho hľadiska súd skúma, či posudok spĺňa požiadavky podľa § 17 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Z materiálneho hľadiska súd skúma obsah znaleckého posudku a obsah záveru znaleckého posudku. Pokiaľ ide o obsah znaleckého posudku, rozhodujúce je, či posudok obsahuje logickú analýzu skutočností, z ktorých znalec vychádzal, ktoré zistil z vlastného vyšetrovania a rozboru relevantných skutočností, či analyzoval všetky skutočnosti, ktoré mali byť hodnotené, alebo vybral len tie, ktoré podporujú jeho závery, tiež či nález obsahuje špecifikáciu metódy, ktorú znalec pri spracovaní posudku použil. Pokiaľ ide o obsah záveru znaleckého posudku, súd hodnotí, či záver je logickým a prirodzeným vyústením rozboru skúmaného materiálu, prípadne javov a skutočností, ku ktorým znalec prihlíadal.

34. Súkromné znalecké posudky môžu vyznievať v prospech strany, ktorá ho dala vypracovať, avšak uvedená skutočnosť automaticky neznamená vylúčenie použitia takého znaleckého posudku v civilnom sporovom konaní, kde platí zásada kontradiktórneho procesu. Táto zásada vyslovene predpokladá procesnú aktivitu strany, ktorá vyvráti skutkové tvrdenia protistrany, alebo aj závery predloženého súkromného znaleckého posudku tým, že predloží vlastné dôkazy, ktorými hodnoverne spochybni učinené závery znaleckého dokazovania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.01.2024 reagoval na závery znalca v znaleckom posudku tým, že tieto nedávajú odpoveď na otázku zákonnosti vytvorenej prekážky na ceste a znalecký posudok neobsahuje doložku, ktorá by odôvodňovala vykonanie dôkazu ako súdom ustanoveného znalca. Na pojednávaní konanom dňa 12.06.2024 právny zástupca žalobcu nemal žiadne otázky na znalca A. E. G. a konštatoval, že jeho znalecký posudok je subjektívny, pretože vychádza len z tvrdení žalovaného bez zohľadnenia svedeckej výpovede poškodeného. K samotným záverom znalca o príčine vzniku škodovej udalosti žalovaný neuviedol žiadne skutkové tvrdenia.

35. Spôsob odôvodnenia rozhodnutia zvolený súdom prvej inštancie nespĺňa zákonné nároky na kvalitu súdneho rozhodnutia a odvolací súd musí prisvedčiť námietkam odvolateľa o chýbajúcom riadnom odôvodnení rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie postráda vlastné uvažovanie prvoinštančného súdu vo vzťahu k spornej otázke príčinnej súvislosti vzniku škody v nadväznosti na žalovaným predložený dôkaz v podobe znaleckého posudku, ktorú odvolací súd považuje za relevantnú pre rozhodnutie vo veci. Nateraz sa javí, že len samotné konštatovanie okolností porušenia predpisov o plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky nemôže byť podkladom pre rozhodnutie o škode a kto za ňu zodpovedá v tomto konkrétnom prípade.

36. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov; nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných

riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivý proces, táto vada zakladá prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

37. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

38. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie v tejto veci opätovne posúdiť splnenie všetkých zákonných predpokladov povinnosti náhrady škody podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to najmä vzťah príčiny medzi protiprávnym konaním žalovaného a škodou na strane žalobcu v podobe vyplatenia poistného plnenia, či prekážka v cestnej premávke, pre ktorú dostal žalovaný blokovú pokutu, skutočné spôsobilá vznik škody, či by škodlivý následok na motorovom vozidle poškodeného G. H. nebol nastal, aj bez tejto príčiny. Súd vykoná dokazovanie na zistenie skutkovej a právnej odôvodnenosti nároku uplatneného žalobcom, pričom v rámci dokazovania vyhodnotí komplexne a v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi znalecký posudok A. E. G. predložený žalovaným. V zmysle výsledkov vykonaného dokazovania opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Zároveň rozhodne aj o všetkých trovách konania (§ 396 ods. 3 CSP).

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).